

0.1.WYROK

7.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Biernikowicz

Ławnicy: Anna Graczyk, Romuald Leda

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Grzeszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Stare Miasto w Poznaniu Adama Lipczyńskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 stycznia 2022 r.

sprawy karnej oskarżonego:

R. S. (1) (R. S. (1)), syna J. i F. z domu P., ur. (...) w K., niekaranego

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 września 2017 roku na terenie gospodarstwa rolnego w B., gm. J., podrobił dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej w postaci weksla in blanco poprzez nakreślenie na nim podpisu swojej konkubiny B. Z. (obecnie żony B. S. (1)) jako poręczyciela wekslowego, a następnie, po uprzednim podpisaniu go jako wystawca, puścił go w obieg w ten sposób, że w dniu 28 września 2017 roku w wyżej wskazanym miejscu przekazał go pracownikowi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. jako zabezpieczenie zapłaty przyszłych zobowiązań za sprzedaż towarów z odroczonym terminem płatności,

tj. o przestępstwo z art. 310 § 1 kk i z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1) oskarżonego R. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej, z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi, to jest uznaje go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 60 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 1 (jednego) roku i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;**

2) na podstawie art. 316 § 1 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego weksla in blanco, opisanego w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 23 czerwca 2021 r. i przechowywanego w depozycie sądowym Sądu Rejonowego w C.;

3) na podstawie § 1, § 2, § 3 i § 4 ust. 3, § 17 ust. 2 pkt 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18.10.2016r.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. Ł. kwotę 738,00 zł, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym;

4) na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k. oraz na podstawie art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości

401,92 zł, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi obciąża Skarb Państwa, i wymierza oskarżonemu opłatę w wysokości 300 zł.

/-/ Anna Graczyk /-/ Dorota Biernikowicz /-/ Romuald Leda

(...)			
Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 05.01.2022 r.	Sygnatura akt	III K 288/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			

0.1.Fakty uznane za udowodnione				
L.p.	Wskazać oskarżonego	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
	R. S. (1)	Czyn przypisany w pkt 1 części rozstrzyga-jącej wyroku	Oskarżony R. S. (1) prowadził gospodarstwo rolne w B., gm. J. o powierzchni 146 ha. Na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności oskarżony zakupił towar w postaci nawozów i środków ochrony roślin od firmy (...) sp. z o.o. Oddział w C.. Zamówienia na towary R. S. (1) składał za pośrednictwem doradcy agrotechnicznego w/ w spółki J. K., którego znał od kilku lat, albowiem J. K. przez okres 2 lat pełnił funkcję zarządcy w gospodarstwie rolnym oskarżonego. W związku ze sprzedażą towarów została wystawiona faktura VAT z dnia 17 listopada 2017 roku nr (...) na kwotę 27.726,30 zł z odroczonym	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) – k. 115 – 117, 270v – 271, 272, 273v, - zeznania świadków: <ul style="list-style-type: none"> - M. L. k. 48 - 49, 272 – 272v, - J. L. k. 55 - 58, 271v – 272, - B. S. (1) – k. 76 - 77, 98 – 101, 273 – 273v, - częściowo J. K. – k. 81 – 82, 272v – 273, dokumenty: <ul style="list-style-type: none"> - zawiadomienie Sądu Rejonowego w C. k. 1, pismo procesowe k. 4 - zawiadomienie o przestępstwie k. 5-7 - oświadczenie oskarżonego z dnia 19 lipca 2019 roku – k. 2, 44, - weksel in blanco – k. 3, 18, 88, - wydruk KRS (...) sp. z o.o. – k. 8 - 11,

<p>terminem płatności na dzień 16 maja 2018 roku. Zabezpieczeniem transakcji był weksel in blanco wystawiony przez R. S. (1) i poręczony przez B. Z., tj. ówczesną konkubinę, a obecnie żonę oskarżonego B. S. (1). Do wystawienia weksła i złożenia na nim podpisów zarówno wystawcy, jak i poręczyciela doszło w dniu 28 września 2017 roku na terenie gospodarstwa rolnego oskarżonego w B., gm. J., przy czym oba podpisy na wekslu nakreślił R. S. (1) w obecności pracownika (...) sp. z o.o. Oddział w C. J. K., który wywierał dodatkową presję na oskarżonym, akcentując konieczność szybkiego podpisania weksła i jednocześnie bagatelizował samą czynność prawną, twierdząc, że jest to wyłącznie „formalność”. W tym samym czasie i miejscu R. S. (1) podpisał również deklarację do weksła in blanco. Podpisany weksel (w tym z podrobionym podpisem B. Z.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - rozrachunki za rok 2018 – k. 12, - faktura VAT nr (...) k. 13, 63 pełnomocnictwo k. 15-16 - lista wydań nr (...) – k. 14,64 - deklaracja do weksła in blanco k. 17, 87, - pismo W. S. z dnia 1 sierpnia 2018 roku – k. 19, 268, - pismo pokrzywdzonej z dnia 5 czerwca 2018 roku – k. 20, - wniosek o przesłanie informacji dotyczących zadłużenia – k. 21, - ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 5 czerwca 2018 roku – k. 22, - ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 20 listopada 2018 roku wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 23 - 25, - wezwanie do zapłaty z dnia 13 lutego 2019 roku wraz z korespondencją k. 29 – 30,
---	--

<p>jako poręczyciela wekslowego) wraz z deklaracją do weksła zostały od razu w dniu 28 września 2017r. na terenie gospodarstwa rolnego oskarżonego przekazane przez R. S. (1) pracownikowi (...) Sp. z o.o. Oddział w C. - J. K.. Należność za fakturę VAT z dnia 17 listopada 2017 roku nr (...) zabezpieczona wystawionym przez R. S. (1) wekslem in blanco nie została uregulowana w wyznaczonym terminie, jak również w późniejszym czasie, pomimo wystosowania przez spółkę w dniach 5 czerwca 2018 roku, 20 listopada 2018 roku i 13 lutego 2019 roku ostatecznego przedsądowego wezwania do zapłaty należności wynikającej z faktury VAT nr (...). W związku z powyższym (...) sp. z o.o. Oddział w C. wezwała R. S. (1) do wykupu weksła w dniu 11 lutego 2019 roku za kwotę 29.681,95 zł, na którą składała się kwota wynikająca z niezapłaconej faktury w wysokości 27.726,30 zł oraz</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zawiadomienie z dnia 14 stycznia 2019 roku – k. 31, - wezwanie do wykupu weksła wraz z potwierdzeniem zwrotu korespondencji – k. 32 – 34, - protokół z wykonania czynności przedstawienia weksła do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 35 – 39, - nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 7 czerwca 2019 roku w sprawie (...)– k. 40, - odpis skrócony aktu małżeństwa k. 41, - skarga pozwanej na orzeczenie referendarza sądowego – k. 42 – 43,45-46 - lista wydań nr (...) – k. 64, - pismo W. S. z dnia 1 sierpnia 2018 roku – k. 65, -pismo (...) z dnia 5 czerwca 2018 roku – k. 66, - pismo W. S. z dnia 30 maja 2018 roku wraz z pełnomocnictwem – k. 67 - 69, - rozrachunki – k. 70,
---	---

kwota odsetek ustawowych za opóźnienie w realizacji zobowiązania w wysokości 1.955,65 zł. O wykupie weksła pokrzywdzona spółka w dniu 14 stycznia 2019 roku zawiadomiła również domniemanego poręczyciela, tj. B. Z. (obecnie: S.). Z uwagi na fakt, że weksel nie został wykupiony ani przez R. S. (1), ani przez obecną małżonkę oskarżonego, spółka (...) sp. z o.o. Oddział w C. wystąpiła do sądu o zapłatę kwoty wynikającej z weksła. Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym został wydany przez Sąd Rejonowy w C. I Wydział Cywilny w dniu 7 czerwca 2019 roku w sprawie (...). Od wskazanego orzeczenia B. Z. (obecnie: S.) wniosła zarzuty, wskazując, iż nie poręczyła weksła in blanco, albowiem podpis na nim widniejący jako poręczyciela nie został przez nią nakreślony, lecz przez jej męża R. S. (1). Oskarżony w oświadczeniu z dnia 19 lipca 2019 roku skierowanym	-korespondencja mailowa - k. 73 – 75, - kserokopia akt sprawy (...) Sądu Rejonowego w C. – k. 121 – 143.
---	---

do Sądu Rejonowego w C. potwierdził, że podpisał się za swoją żonę na wekslu jako poręczyciel wekslowy bez jej wiedzy i zgody.

Sąd Rejonowy w C. I Wydział Cywilny zawiadomił Prokuraturę Rejonową w C. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa podrobienia podpisu na wekslu in blanco, która to okoliczność została ujawniona w związku z prowadzonym postępowaniem o sygn. akt (...) o zapłatę na podstawie weksła. Z treści przekazanej kopii weksła in blanco wynikało, że wystawcą weksła był R. S. (1), a poręczycielem B. Z.. Sąd przedłożył pisemne oświadczenie złożone przez R. S. (1), w którym wymieniony oświadczył, że podpisał weksel w imieniu B. Z..

Równocześnie zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oszustwa złożyła firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

Oddział w C.. Z treści tego zawiadomienia wynikało, że spółka została wprowadzona w błąd przez R. S. (1) co do rzeczywistego zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań oraz co do zabezpieczenia transakcji w drodze poręczenia wekslowego poprzez sfalszowanie podpisu poręczyciela B. Z. na wekslu in blanco, wskutek czego spółka została doprowadzona do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w kwocie 27.726,30 zł.

Materiał dowodowy w zakresie dotyczącym popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę (...) Sp. z o.o., czego również dotyczyło zawiadomienie o przestępstwie, został wyłączony przez Prokuratora do odrębnego postępowania, celem wydania odmiennej decyzji merytorycznej. Z tego samego powodu wyłączono również do odrębnego postępowania materiał dowodowy w zakresie dotyczącym

			podżegania do podrobienia weksła in blanco poprzez nakreślenie na nim podpisu poręczyciela wekslowego B. Z. i puszczenia go w obieg.	
	R. S. (1)		Oskarżony nie był karany za przestępstwa.	dokumenty: - Informacja z KRK – k. 107, 246
	R. S. (1)		R. S. (1) ma 70 lat, jest żonaty i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma jedno dorosłe dziecko z pierwszego małżeństwa. Oskarżony ma obywatelstwo polskie i kanadyjskie. Oskarżony ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest nauczycielem wychowania fizycznego. Obecnie oskarżony uzyskuje świadczenie emerytalne w wysokości ok. 1.300 zł brutto miesięcznie, z którego realizowane jest zajęcie komornicze, a także podejmuje się dodatkowej pracy na terenie N.w postaci opieki nad osobą starszą. R. S. (1) jest właścicielem gospodarstwa rolnego w B., gm. J. o	dokumenty: - pismo Wójta Gminy D. k. 118 - pismo KRUS k. 119 - pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. z dnia 4 czerwca 2021 roku – k. 150, - pismo ZUS Oddział w P. z dnia 16 czerwca 2021 roku – k. 151, - wykaz ksiąg wieczystych – k. 153 – 201, - kwestionariusz wywiadu środowiskowego dot. oskarżonego – k. 256 – 258 - pismo oskarżonego i dokument zajęcia komorniczego k. 235-236

		<p>łącznej powierzchni 146 ha i wartości ok. 5.000.000 zł, na zakup którego wziął kredyt, a które w 2018 roku oddał bratu w dzierżawę, a także jest właścicielem działki rolnej o pow. 0,0019 ha na terenie gminy D..</p> <p>Z wywiadu środowiskowego sporządzonego przez zawodowego kuratora sądowego wynika, że oskarżony prowadzi spokojny, ustabilizowany tryb życia, ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania, wśród sąsiadów i miejscowej policji, nie nadużywa alkoholu, zgodnie układa relacje z żoną, ma jedynie problemy finansowe związane z zadłużeniem prowadzonego wcześniej przez siebie gospodarstwa. Oskarżony choruje przewlekłe na choroby układu krążenia i inne.</p>	
--	--	---	--

<p><i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>		
---	--	--

Lp.	Wskazać oskarżonego	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
			Brak faktów uznanych za nieudowodnione.	
7. Ocena DOWODÓW				
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać Lp. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
1.1.1.	wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1)	Sąd Okręgowy w pełnym zakresie dał wiarę wyjaśnieniom złożonym w toku niniejszego postępowania przez oskarżonego R. S. (1), który konsekwentnie przyznawał się do zarzucanego mu czynu zabronionego, a nadto złożył obszernie wyjaśnienia, które w całości korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowym postępowaniu.		

Oskarżony przedstawił przebieg kontaktów handlowych pomiędzy nim, a (...) sp. z o.o. Oddział w C., który to podmiot reprezentowany był przez J. K.. Jednocześnie oskarżony przyznał, że w obecności pracownika (...) sp. z o.o. w C. sfalszował podpis swojej obecnej żony na wekslu in blanco jako poręczyciela wekslowego, który stanowił zabezpieczenie w związku z umową zakupu nawozów potwierdzoną fakturą VAT z dnia 17 listopada 2017 roku nr (...) na kwotę 27.726,30 zł. Oskarżony zapewniał, że podpisał się za swoją ówczesną konkubinę, albowiem był pewny, że podpisałaby ona przedmiotowy weksel i jednocześnie był pewien, że uda mu się wywiązać z zaciągniętego zobowiązania. Jednocześnie oskarżony wskazywał, że znajdował się pod presją J. K., który przekonywał go, że weksel musi być

szybko podpisany i on chce go zabrać do firmy, a cała sprawa jest jedynie formalnością.

W dalszej części swoich wyjaśnień oskarżony przedstawił powody, które legły u podstaw jego problemów finansowych, a które następnie zaważyły na niemożności wywiązania się z zaciągniętego wobec (...) sp. z o.o. w C. zobowiązania, a także wyjaśnił odnośnie swoich relacji z bratem w kontekście spłaty długów, co nie miało jednak zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

W toku postępowania sądowego oskarżony zasadniczo powtórzył swoją relację przedstawioną na etapie postępowania przygotowawczego, akcentując jednocześnie rolę J. K., który wywierał na niego presję, by podpisał się na wekslu za swoją ówczesną konkubinę.

Zważywszy, że wyjaśnienia

		<p>pod sądnego w toku całego postępowania były spójne i konsekwentne, a nadto R. S. (1) nie starał się w żaden sposób ukryć obciążających go faktów, Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia wiarygodności oskarżonemu w jakimkolwiek zakresie.</p> <p>Marginalnie skład orzekający zauważył także, iż R. S. (1) nie miał absolutnie żadnych podstaw do fałszywego pomawiania osoby J. K. w kontekście wywierania przez niego wpływu na oskarżonego, by podpisał weksel za B. S. (1) (wówczas: Z.).</p>		
1.1.1.	<p>zeznania świadków:</p> <p>- M. L.,</p> <p>-J. L.</p>	<p>Sąd Okręgowy w całości dał wiarę zeznaniom świadka M. L., który przedstawił przebieg relacji gospodarczej pomiędzy podmiotem, którego był prezesem zarządu (tj. (...) sp. z o.o. Oddział w C.), a R. S. (1). Relacja M. L. opierała się przede wszystkim na posiadanej przez niego dokumentacji, a nadto nie była ona w żaden sposób kwestionowana przez strony</p>		

		<p>niniejszego procesu, była rzeczowa, spójna i konsekwentna, w związku z czym w ocenie Sądu miała charakter bezsporny.</p> <p>Analogicznie skład orzekający ocenił zeznania świadka J. L., zatrudnionej na stanowisku radcy prawnego w (...) sp. z o.o. Oddział w C., a która zajmowała się sprawą R. S. (1) na etapie skierowania sprawy przeciwko niemu do sądu cywilnego wraz z pozwem o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksła. Zeznania świadka jako spójne, logiczne, rzeczowe, konsekwentne i zbieżne z innymi dowodami, Sąd uczynił w pełni podstawą ustaleń faktycznych.</p>		
1.1.1.	zeznania świadka B. S. (1)	Zeznania małżonki oskarżonego zostały ocenione przez Sąd Okręgowy jako w pełni wiarygodne. Świadek przyznała, że jest żoną oskarżonego od 2019 roku, a związek tworzą od 20 lat. Jednocześnie B. S. (1) zaprzeczyła, jakoby prowadziła		

gospodarstwo rolne wspólnie z mężem, wskazując, że nic nie wie na temat jego kondycji finansowej, a nawet nie zna adresu siedziby gospodarstwa.

Świadek jednoznacznie stwierdziła również, że R. S. (1) nie posiadał nigdy upoważnienia do reprezentowania jej interesów, ani do podpisywania za nią dokumentów.

W toku postępowania przygotowawczego żona oskarżonego zeznała, że o sfalszowaniu na wekslu jej podpisu dowiedziała się bezpośrednio od męża, kiedy otrzymała nakaz zapłaty z weksla. Świadek wskazała, że wydaje się jej, iż poręczyłaby weksel, gdyby oskarżony poprosił ją o to, niemniej jednak stanowczo zaprzeczyła autentyczności podpisu złożonego na wekslu o treści „B. Z.”. B. S. (1) podkreśliła, że w inkryminowanym czasie rzadko widywała się z mężem, gdyż opiekowała się swoją matką w G., a

R. S. (1) przebywał w gospodarstwie i pilnie potrzebował nawozów. Po okazaniu świadkowi na rozprawie kopii przedmiotowego weksla in blanco, zaprzeczyła, aby nakreśliła na nim podpis o treści B. Z., jednocześnie oskarżony po okazaniu mu kopii weksla potwierdził, że podpisał się na nim jako wystawca oraz podrobił podpis B. Z. jako poręczyciela weksla.

Świadek B. S. (1) na rozprawie stanowczo zaprzeczyła, by oskarżony nie miał zamiaru wywiązać się z zaciągniętego zobowiązania, a jego wypłacalność była uzależniona od powodzenia zbiorów.

W toku postępowania sądowego świadek powtórzyła zasadniczo swoje zeznania złożone na etapie postępowania sądowego, akcentując, że podpis na kwestionowanym wekslu in blanco nie należał do niej, a mąż przyznał się jej do sfalszowania podpisu na

		<p>wskazanym dokumencie.</p> <p>Zważywszy, że relacja B. S. (1) korespondowała z treścią zgromadzonej w niniejszej sprawie dokumentacji oraz szczerymi wyjaśnieniami samego oskarżonego, brak było podstaw do jej negowania w jakimkolwiek zakresie. Dlatego zeznania świadka B. S. (1) jako logiczne, spójne, konsekwentne uczyniono podstawą wyrokowania.</p>		
1.1.1.	częściowo zeznania świadka J. K.	<p>Skład orzekający wyłącznie częściowo dał natomiast wiarę zeznaniom świadka J. K., który sprzedał w dniu 17 listopada 2017 roku w imieniu (...) Sp. z o.o. R. S. (1) nawozy sztuczne na podstawie faktury VAT nr (...) za kwotę 27.726,30 zł i to wyłącznie w zakresie, w jakim jego relacja korespondowała ze szczerymi i podzielonymi jako prawdziwe wyjaśnieniami samego oskarżonego na tę okoliczność.</p> <p>Mając powyższe rozważania na</p>		

		<p>uwadze Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności jednie twierdzenia świadka J. K., w których potwierdził on, że z ramienia (...) sp. z o.o. w C. zawarł z R. S. (1) na terenie gospodarstwa rolnego oskarżonego umowę sprzedaży nawozów sztucznych marki H. (...) z odroczonym terminem płatności zabezpieczonym wekslem gwarantowanym. Bezsporne były także zeznania świadka na okoliczność braku płatności ze strony oskarżonego za otrzymany towar.</p>		
<p>1.1.1. 1.1.2. 1.1.3 .</p>	<p>dokumenty: -oświadczenie oskarżonego z dnia 19 lipca 2019 roku, -weksel in blanco, -wydruk KRS „(...)” sp. z o.o., - rozrachunki za rok 2018, -faktura VAT nr (...), - lista wydań nr (...), -deklaracja do weksla in blanco, -pismo W. S. z dnia 1 sierpnia 2018 roku, -pismo pokrzywdzonej z</p>	<p>Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił także zebrane w sprawie, a ujawnione na rozprawie w trybie art. 393 i 394 k.p.k. oraz art. 405 k.p.k. dokumenty. Sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, ani prawdziwości informacji w nich zawartych, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by</p>		

<p>dnia 5 czerwca 2018 roku,</p>	<p>zakwestionować je z urzędu.</p>
<p>- wniosek o przesłanie informacji dotyczących zadłużenia,</p>	<p>Przechodząc do oceny zebranych w sprawie dokumentów wskazać należy, że w aktach niniejszej sprawy lub do nich załączonych</p>
<p>-ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 5 czerwca 2018 roku,</p>	<p>zgromadzono szereg dokumentów, wyliczonych powyżej</p>
<p>-ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 20 listopada 2018 roku wraz z potwierdzeniem odbioru,</p>	<p>w części 1.1.1. Dokumenty te można podzielić na te, które wytworzone zostały w toku przeprowadzonych</p>
<p>- wezwanie do zapłaty z dnia 13 lutego 2019 roku wraz z korespondencją,</p>	<p>w sprawie czynności procesowych, a za zadanie miały dokumentowanie ich przebiegu (protokoły oględzin, itp.), dokumenty</p>
<p>- zawiadomienie z dnia 14 stycznia 2019 roku,</p>	<p>pochodzące od różnych instytucji (np. urzędów skarbowych, ZUS, KRUS), dokumenty</p>
<p>- wezwanie do wykupu weksła wraz z potwierdzeniem zwrotu korespondencji,</p>	<p>dotyczące sytuacji materialnej, zdrowotnej, rodzinnej,</p>
<p>- protokół z wykonania czynności przedstawienia weksła do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru,</p>	<p>rodzinnej, majątkowej, karalności oskarżonego, zgromadzone w śledztwie, jak również w toku postępowania sądowego, w tym</p>
<p>- nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 7 czerwca 2019 roku w sprawie(...),</p>	<p>przedłożone przez strony. Odnosząc się do pierwszej grupy dowodów wskazać należy, że dokumentują one czynności</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - odpis skrócony aktu małżeństwa, - skarga pozwanej na orzeczenie referendarza sądowego, - lista wydań nr (...), - pismo W. S. z dnia 1 sierpnia 2018 roku, - pismo (...)z dnia 5 czerwca 2018 roku, - pismo W. S. z dnia 30 maja 2018 roku wraz z pełnomocnictwem, - rozrachunki, - korespondencja mailowa, - kserokopia akt sprawy (...) Sądu Rejonowego w C.. - informacja z KRK, - pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. z dnia 4 czerwca 2021 roku, - pismo ZUS Oddział w P. z dnia 16 czerwca 2021 roku, - wykaz ksiąg wieczystych, - kwestionariusz wywiadu środowiskowego. 	<p>procesowe, przeprowadzone przez właściwe organy w ramach swoich kompetencji i zgodnie z obowiązującymi przepisami i brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.</p> <p>Również dowody, które - na żądanie policji, prokuratora bądź sądu - zostały nadesłane przez odpowiednie instytucje (np. informacje z urzędów skarbowych, ZUS, KRUS, informacje z krajowego rejestru karnego, wywiad środowiskowy) jako pochodzące od niezależnych instytucji uznano za wiarygodne, zwłaszcza iż żadna ze stron procesu ich nie kwestionowała. Sąd również nie znalazł powodów do tego, aby z urzędu kwestionować autentyczność tych dokumentów lub prawdziwość ich treści.</p>		
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i></p>				

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.		
1.2.1.	<p>częściowo zeznania świadka J. K.</p> <p>(dowód niewiarygodny częściowo)</p>	<p>Sąd Okręgowy nie dał wiary świadkowi J. K. w zakresie, w jakim przedstawiona przez niego relacja nie korespondowała z wyjaśnieniami oskarżonego. Przed wszystkim skład orzekający odmówił prawdziwości zeznaniom świadka na okoliczność wyjścia oskarżonego z biura do domu w celu uzyskania podpisu konkubiny na wekslu jako poręczyciela. Jak bowiem stanowczo stwierdził R. S. (1) dokonał on podrobienia podpisu konkubiny na wekslu w obecności J. K..</p> <p>Sąd Okręgowy nie dał wiary zeznaniom świadka złożonym na etapie postępowania sądowego, w których zaprzeczył, by R. S. (1) podpisał się na wekslu za ówczesną konkubinę w jego</p>		

obecności, albowiem relacja J. K. na tę okoliczność stoi w sprzeczności ze spójnymi, wiarygodnymi i konsekwentnymi wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie.

Jednocześnie, jak już wskazywał skład orzekający czyniąc rozważania w zakresie wyjaśnień R. S. (1), oskarżony nie miał absolutnie żadnego interesu w tym, aby fałszywie pomawiać świadka, z którym znał się i współpracował od wielu lat oraz nie był z nim w żaden sposób skonfliktowany, zwłaszcza, że sam oskarżony wyjawiał fakt podrobienia przez niego podpisu żony w oświadczeniu z dnia 19 lipca 2029r. skierowanym do Sądu Rejonowego w C.. Oskarżony od początku twierdził, że zrobił to w obecności świadka K. (zaznaczył to również w przywołanym oświadczeniu).

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że J. K. przez okres 2 lat zamieszkiwał na terenie gospodarstwa rolnego

		oskarżonego, gdzie był zarządcą i widział przez ten okres B. S. (1) jedynie 2 razy, a zatem musiał zdawać sobie sprawę z tego, że nie przebywa ona na stałe w tym miejscu.		
1.1.1.	<p>dokumenty:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pismo pozwanej B. S. (1) wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych (k. 45 - 46), - korespondencja mailowa (k. 60), - faktura VAT nr (...) (k. 61), - faktura korygująca VAT nr (...) (k. 62), - wyciągi z rachunku bankowego (k. 71 – 72), - umowa darowizny z dnia 9 kwietnia 2018 roku (k. 267), - dokumentacja medyczna oskarżonego (k. 269) 	Przedmiotowe dowody z dokumentów, choć nie kwestionowane przez Sąd, nie miały żadnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.		
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU				
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.		

	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-----	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
-----	-----	-----	-----	-----
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Czyn przypisany w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku	R. S. (1)	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.				
Okoliczności zaistniałego czynu, zarzucanego oskarżonemu w akcie oskarżenia, miały charakter całkowicie bezsporny, szczególnie, że R. S. (1) przyznał się w całości do zarzucanego mu czynu zabronionego i złożył obszerne wyjaśnienia, które w pełni potwierdziły zasadność stawianego mu zarzutu. W zaistniałej sytuacji, na podstawie				

wszystkich zgromadzonych i ujawnionych na rozprawie dowodów, wyżej wskazanych, Sąd Okręgowy uznał, że R. S. (1) w dniu 28 września 2017 roku na terenie gospodarstwa rolnego w B., gm. J., podrobił dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej w postaci weksla in blanco poprzez nakreślenie na nim podpisu swojej konkubiny B. Z. (obecnie żony B. S. (1)) jako poręczyciela wekslowego, a następnie, po uprzednim podpisaniu go jako wystawca, puścił go w obieg w ten sposób, że w dniu 28 września 2017 roku w wyżej wskazanym miejscu przekazał go pracownikowi (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. jako zabezpieczenie zapłaty przyszłych zobowiązań za sprzedaż towarów z odroczonym terminem płatności, tj. Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z tym

ustaleniem, że Sąd uznał, iż działanie oskarżonego stanowiło wypadek mniejszej wagi.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ulega żadnej wątpliwości, iż R. S. (1) miał świadomość wszystkich znamion popełnionego przestępstwa z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Fałszowania pieniędzy lub innych środków płatniczych lub dokumentu uprawniającego do otrzymania sumy pieniężnej może dopuścić się każdy, jest to bowiem przestępstwo powszechne. Cel, jaki przyświeca sprawcy jest dla jego bytu obojętny, ponieważ przestępstwo fałszowania pieniędzy, czy papierów wartościowych (w tym weksła) jest skierowane przeciwko bezpieczeństwu obrotu finansowego. Fałszerstwo polega na podrobieniu lub przerobieniu środka płatniczego, a w niniejszej sprawie mamy do czynienia z podrobieniem,

tj. stworzeniem nowego, fałszywego przedmiotu o takich cechach, aby go można przyjąć za autentyczny.

Ugruntowany jest w doktrynie i orzecznictwie pogląd, że do przyjęcia podrobienia papieru wartościowego nie jest rzeczą konieczną osiągnięcie przez sprawcę tak łudzącego podobieństwa, by mogło ono wprowadzić w błąd nawet doświadczoną osobę. Wystarczy takie podobieństwo, aby człowiek niedoświadczony nie mógł od razu się przekonać o nieprawdziwości wręzonego mu, jako papier wartościowy przedmiotu. Dotyczy to również innych środków płatniczych oraz dokumentów uprawniających do otrzymania sumy pieniężnej. Dla bytu omawianego przestępstwa nie jest również istotne, jakich środków działania użył sprawca (prymitywnych czy doskonałych), lecz sam fakt podrobienia lub przerobienia pieniądza, innego środka płatniczego

lub dokumentu wymienionego w art. 310 § 1 k.k., w warunkach umożliwiających puszczenie go w obieg jako autentycznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 1988 roku, sygn. akt II KR 7/88, OSNPG 1989/1/9).

Podrobienie podpisu poręczyciela wekslowego jest równoznaczne ze sfalszowaniem weksla (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 września 2006 roku, sygn. akt II AKa 230/06, LEX nr 217119).

Weksel niezupełny – zwany wekslem in blanco – zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, może stanowić dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej, o którym mowa w art. 310 § 1 k.k. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2007 roku, sygn. akt I KZP 2/07, OSNKW 2007/4/31). W cytowanej uchwale Sąd Najwyższy podkreślił, że kodeks cywilny w art. 921⁶ - 921¹⁶ zawiera przepisy

dotyczące papierów wartościowych. Z treści art. 921¹ k.c. można wnioskować, że zobowiązanie, do świadczenia którego zobowiązany jest dłużnik, ma wynikać z wystawionego papieru wartościowego.

Spełnienie świadczenia do rąk posiadacza legitymowanego treścią papieru wartościowego zwalnia dłużnika, chyba że działał w złej wierze (art. 921⁷ k.c.).

Wystawca, składając podpis na blankiecie wekslowym, zobowiązuje się bezwarunkowo zapłacić uzgodnioną z remitentem sumę wekslową (podobnie poręczyciel). W razie braku spełnienia świadczenia przez dłużnika, wierzyciel ma prawo wypełnienia weksła in blanco i domagania się zapłaty od wystawcy weksła. Skoro weksel in blanco potwierdza istnienie prawa majątkowego, należy przyjąć, że jest papierem wartościowym.

Weksel in blanco, stanowiąc papier wartościowy dający podstawę do

otrzymania sumy pieniężnej, może być dokumentem uprawniającym do otrzymania sumy pieniężnej, o którym mowa w art. 310 § 1 k.k. Zgodnie z art. 115 § 14 k.k. dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Kodeks karny określa więc bardzo szerokie znaczenie dokumentu, w związku z tym wymienione enumeratywnie w dyspozycji art. 310 k.k. dokumenty mieszczą się w zakresie regulacji art. 115 § 14 k.k. Zgodnie z przywołaną powyżej uchwałą Sądu Najwyższego, weksel in blanco, choć ma charakter gwarancyjny, to może stanowić dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej.

Podrobienie, bądź przerobienie

podpisu wystawcy
bądź poręczyciela
wekslowego na
wekslu in blanco
wyczerpuje więc
znamiona art. 310
§ 1 k.k. Sąd
Najwyższy rozważył
ponadto, czy weksel
in blanco spełnia
funkcję „innego
środka płatniczego”
w rozumieniu art.
310 § 1 k.k.,
odpowiadając na to
pytanie negatywnie.
Cechą „innego
środka płatniczego”
jest bowiem
możliwość
posługiwania się
nim w obrocie
samodzielnie, to
znaczy bez
dodatkowych
czynności. Chodzi o
dokumenty
stanowiące surogat
pieniądza, takie,
którymi w obrocie
można posługiwać
się w zastępstwie
pieniądza. W
zasadzie weksle i
czeki mogą stanowić
„inny środek
płatniczy”. Jednakże
weksel in blanco
nie pełni roli środka
płatniczego, gdyż nie
stwierdza istniejącej
wierzytelności
wekslowej, lecz
przyszłą
wierzytelność
wystawcy weksła.
Dopiero po
uzupełnieniu weksła
in blanco i
przekształceniu go

w weksel zupełny (zawierający wskazanie remitenta, sumy wekslowej, terminu zapłaty) będzie on pełnił rolę środka płatniczego.

W świetle powyższych rozważań, nie ulega wątpliwości, iż na gruncie niniejszej sprawy nastąpiło podrobienie weksła in blanco poprzez naniesienie na niego podrobionego podpisu poręczyciela wekslowego B. Z. (obecnie B. S. (1)), albowiem podpis ten podrobił oskarżony, do czego się przyznał. Uznać zatem należy, oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa podrobienia dokumentu uprawniającego do otrzymania sumy pieniężnej. Podpisując weksel cudzym imieniem i nazwiskiem jako poręczyciela wekslowego oskarżony stworzył pozory, że pochodzi on od osoby, za którą podpis został złożony. Dokument jest bowiem podrobiony, gdy nie pochodzi od osoby, w której imieniu

został sporządzony.
Jak już wskazano
nas wstępie
czynionych
rozważań powyższe
okoliczności mają
charakter bezsporny
w świetle depozycji
samego
oskarżonego. R. S.
(1) skutecznie nadał
pozory
prawdziwości
poręczenia na
wekslu in blanco,
podrabiając podpis
swojej obecnej
małżonki i puścił
go następnie w
obieg, przekazując J.
K., działającemu w
imieniu (...) Sp. z
o.o., tj. dopuścił się
popelnienia
przestępstwa z art.
310 § 1 k.k. w zw. z
art. 310 § 2 k.k. w zw.
z art. 310 § 3 k.k. w
zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd uznał również,
iż oskarżony działał
umyślnie z
zamiarem
bezpośrednim
popelnienia
przestępstwa, w
tym znaczeniu, iż
chciał sfalszować
podpis żony jako
poręczyciela na
wekslu i swoim
zachowaniem
bezpośrednio do
tego zmierzał.
Oskarżony bowiem
wiedział, że
podpisuje się na
wekslu w imieniu
innej osoby, tym

samym był świadomy, że stwarza pozór, iż dokument ten pochodzi od tej osoby. Wiedział również, że nie wolno podejmować takich działań, o czym świadczy choćby jego wypowiedź z postępowania sądowego, w którym stwierdził „może miałem wiedzę, że nie mogę się podpisać za kogoś, ale chciałem to zrobić dla dobra gospodarstwa, bo to chodziło o nawozy do uprawy”. Oskarżony przyznał się do podrobienia podpisu, co również wskazuje, iż miał on świadomość działania niezgodnego z prawem. Jak wykazano, dla określenia odpowiedzialności karnej nie ma znaczenia cel, jakim kierował się oskarżony, a więc nie ma znaczenia, czy oskarżony kierował się chęcią poprawienia sytuacji w gospodarstwie, czy też uzyskania korzyści majątkowej. Zważyć zresztą należy, iż oskarżony jako człowiek wykształcony,

prowadzący duże gospodarstwo rolne, na zakup którego zaciągnął kredyt, z całą pewnością posiadał wiedzę o tym, że nie może podpisać się za inną osobę, nawet za jej zgodą.

Art. 310 § 3 k.k. wprowadza tzw. wypadek mniejszej wagi. Uznanie czynów opisanych w art. 310 § 1 i § 2 k.k. za wypadek mniejszej wagi powinno opierać się na ocenie wszystkich okoliczności oraz faktów związanych z jego popełnieniem, zarówno obiektywnych, jak i subiektywnych. Decydują o tym elementy przedmiotowe, jak i podmiotowe, a więc także dotyczące sprawcy, podjętego przez niego sposobu działania, stopnia natężenia złej woli i motywów zachowania. Można stwierdzić, że wypadek mniejszej wagi jest to uprzywilejowana postać czynu o znamionach przestępstwa typu podstawowego, charakteryzująca się przewagą elementów

łagodzących o
charakterze
przedmiotowo-
podmiotowym (por.
wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
9 października 1996
roku, sygn. akt
V KKN 79/96,
OSNKW 1997, nr
3-4, poz. 27).

Analizując
okoliczności
niniejszej sprawy
pod kątem uznania
popelnionego przez
oskarżonego R. S. (1)
przestępstwa z art.
310 § 1 k.k. w zw. z
art. 310 § 2 k.k. w zw.
z art. 11 § 2 k.k. za
wypadek mniejszej
wagi z art. 310 § 3
k.k. należało mieć na
uwadze następujące
okoliczności:

1. rodzaj dobra,
w które godzi
przestępstwo – art.
310 § 1 k.k. chroni
obrot pieniądźmi i
papierami
wartościowymi
przed jego
bezprawnym
zakłóceniem. Z
pewnością jest to
dobro prawne
istotne dla bytu
państwa. Zwrócić
należy jednak uwagę
na to, że w
przedmiotowej
sprawie doszło do
podrobienia jednego
weksła in blanco,
co naraziło dobro

prawne w
mniejszym stopniu;

2. użyte środki
– oskarżony nie
posługiwał się
żadnym wysoko
technologicznie
rozwiniętym
sprzętem, za pomocą
którego miałby
dokonywać
falsyfikacji podpisu,
nie stosował
żadnego sprzętu
komputerowego w
celu nałożenia na
weksel podpisu
obecnej żony jako
poręczyciela
wekslowego.

Oskarżony zatem,
do popełnienia
zarzucanego mu
czynu wykorzystał
prymitywny środek,
co również
przemawia na jego
korzyść;

3. zachowanie się
i sposób działania
sprawcy – należy
mieć na względzie,
że oskarżony
dokonał
zarzucanego mu
czynu nie działając
w sposób
zorganizowany i
ciągły na przestrzeni
kilku miesięcy czy
lat, zaś jego
zachowanie było
jednorazowe i
dotyczyło jednego
dokumentu;

4. stopień
zawinienia sprawcy

– zdaniem Sądu stopień zawinienia oskarżonego nie był duży. Oskarżony wprawdzie dopuścił się zarzucanego mu czynu, to jednak nie dokonał tego z premedytacją, nie chciał uczynić z popełniania tego przestępstwa źródła stałego dochodu, lecz tylko w nierozważny sposób podpisał się za swoją obecną żonę na dokumencie, nie zastanawiając się zbyt nad konsekwencjami swojego czynu.

Zgodnie z art. 11 § 2 k.k., jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch lub więcej przepisach ustawy karnej, Sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów, zgodnie z art. 11 § 3 k.k. wymierzając wtedy karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania, Sąd uznał, że na gruncie niniejszej sprawy zachodzi wypadek mniejszej

wagi odnośnie zarzutu popełnienia czynu z art. 310 § 1 i § 2 k.k., a więc popełniony przez oskarżonego R. S. (1) czyn należało zakwalifikować z art. 310 § 1 k.k. w zw. z art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Reasumując, ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej czynu przypisanego oskarżonemu nie przesądzało jeszcze o winie R. S. (1), a dopiero ją warunkowało. W niniejszej sprawie oskarżonemu można postawić zarzut odpowiedzialności za popełnione przestępstwo, spełnione zostały bowiem również pozostałe przesłanki przypisania oskarżonemu winy, tj. ukończenie przez niego odpowiedniego wieku oraz niezachodzenie żadnej z okoliczności wyłączających winę. Dopuszczając się przypisanego przestępstwa oskarżony nie znajdował się bowiem w żadnej atypowej sytuacji motywacyjnej, a

<p>mając możliwość wyboru zachowania zgodnego z normami prawnymi, normy te złamał.</p>				
<p>7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>				
<p>Wskazać oskarżonego.</p>	<p>Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.</p>	<p>Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.</p>	<p>Przytoczyć okoliczności.</p>	
<p>R. S. (1)</p>	<p>1</p>	<p>1</p>	<p>Miarkując z kolei okoliczności dotyczące wymiaru kary wobec oskarżonego Sąd zważył, że podstawowym kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej jest zgodnie z art. 53 k.k. przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego</p>	

popelnieniu, a takze relacja miedyzy charakterem popelnionego przez niego czynu, a potrzebami w zakresie swiadomosci prawnej spolecnystwa. Uznajac zatem wine oskarzonego w zakresie przypisanego mu w wyroku czynu za wykazana, Sad przystapil do wymierzenia oskarzonemu odpowiedniej i sprawiedliwej kary, adekwatnej do stopnia zawinienia, spolecznej szkodliwosci popelnionego przez niego czynu, a takze uwzgledniajac cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiagnac w stosunku do oskarzonego oraz warunki i wlasciwosci osobiste oskarzonego. Ponadto orzeczona kara powinna spelniac role w zakresie ksztaltowania swiadomosci prawnej spolecnystwa, a Sad, wymierzajac karę oskarzonemu, mial na uwadze takze zasady prewencji ogolnej. Jednoczesnie Sad

baczył jednak, by kara wymierzona oskarżonemu uwzględniała sposób jego zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na nim obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa oraz możliwość ich naprawienia w przyszłości. Ponadto Sąd, wymierzając karę – zgodnie z dyspozycją art. 53 § 2 k.k. – uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Przy wymiarze kary Sąd, kierując się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k., miał na uwadze tak okoliczności obciążające, jak i łagodzące dotyczące oskarżonego.

Jako okoliczności obciążające uwzględniono:

- stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu zabronionego,

- rodzaj i charakter naruszonego dobra chronionego prawem, jakim jest wiarygodność pieniędzy, znaków pieniężnych ustalonych jako prawny środek płatniczy, które nie zostały jeszcze wprowadzone do obiegu, innych środków płatniczych i wymienionych tam dokumentów, stanowiąca zarazem warunek niezakłóconego i bezpiecznego obrotu.

Jako okoliczności łagodzące uwzględniono:

- dotychczasową niekaralność oskarżonego,

- przyznanie się do winy i krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa,

- postawa oskarżonego w toku całego postępowania, w której wyrażał on swój żal,

- prowadzenie ustabilizowanego trybu życia,

- pozytywne wnioski o oskarżonym wynikające z przeprowadzonego

wywiadu środowiskowego,

- dobre funkcjonowanie w społeczeństwie,

- kilkuletni okres czasu, jaki upłynął już od daty inkryminowanego zdarzenia.

- nie bez znaczenia jest również fakt, iż R. S. (1) dopuścił się podrobienia podpisu swojej obecnej żony, która wskazała, że wydaje się jej, iż poręczyłaby weksel, gdyby oskarżony poprosił ją o to.

W ocenie Sądu, wobec przeważających okoliczności łagodzących, jak i z uwagi na treść przepisu art. 310 § 3 k.k., zasadnym stało się zastosowanie w stosunku do oskarżonego R. S. (1) dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 60 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt. 2 k.k. Zgodnie z treścią art. 60 § 1 k.k. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary w wypadkach przewidzianych w ustawie. Zgodnie zaś

z art. 310 § 3 k.k. w wypadku mniejszej wagi Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary. Sąd wymienił w podstawie wymiaru kary jako podstawę nadzwyczajnego złagodzenia kary art. 310 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 60 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt. 2 k.k.. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 1 października 2009 roku, sygn. akt II AKa 276/09 (Legalis nr 187019), które tutejszy Sąd w pełni podziela, przepis art. 60 § 1 k.k. nie wyklucza przepisu art. 310 § 3 k.k. i odwrotnie. Obydwa stanowią możliwą do zastosowania podstawę prawną orzeczenia kary z nadzwyczajnym złagodzeniem. Jednoczesne powołanie przepisu o charakterze ogólnym, jak i szczególnym nie stanowi zatem błędu, gdyż pierwszy z nich znajduje swoistego rodzaju skonkretyzowanie, doprecyzowanie w drugim. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie przytoczenie obu

wymienionych podstaw nadzwyczajnego złagodzenia kary ma również to znaczenie, że jedna z nich wskazuje wyraźnie na to, iż mamy do czynienia w wypadkiem mniejszej wagi (art. 310 § 3 k.k.), zaś druga nie tylko stanowi przepis ogólny – ale odnosi się do szczególnej podstawy złagodzenia w nim wymienionej, a mianowicie – możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary w wypadkach w ustawie przewidzianych.

Sąd decydując o nadzwyczajnym złagodzeniu kary wobec R. S. (1) miał zatem na względzie nie tylko okoliczności przedmiotowo-podmiotowe decydujące o uznaniu jego zachowania za wypadek mniejszej wagi, a opisane powyżej, ale również analizę jego osobowości, dotychczasowego sposobu życia oraz zachowania po popełnieniu przestępstwa. Oskarżony nie

wchodził dotychczas w konflikt z prawem, pracuje w Niemczech, gdzie stara się zdobyć środki na spłatę swoich zobowiązań, mimo, że jest na emeryturze i cierpi na wiele schorzeń. Żałuje swojego postępowania. Popęlenie przez oskarżonego przypisanego mu czynu miało zdaniem Sądu zatem charakter jedynie incydentalny w jego życiu. Można zatem prognozować, że nie powróci na drogę przestępstwa. Trudno bowiem dopatrzeć się w zachowaniu oskarżonego wysokiego napięcia złej woli.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności łagodzące, Sąd wymierzył oskarżonemu R. S. (1) karę – przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. - na podstawie art. 60 § 1 k.k. i art. 60 § 6 pkt 2 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k. - w wymiarze 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar kary pozbawienia wolności

		<p>nadzwyczajnie złagodzonej za powyższe przestępstwo, zgodnie z dyspozycją art. 60 § 6 pkt 2 k.k. mógł wynosić nie mniej niż jedną trzecią dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. nie mniej niż 1 rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę (jako najniższą możliwą za przypisane oskarżonemu przestępstwo) Sąd wymierzył oskarżonemu, uznając ją za adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a zarazem taką, która spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.</p>	
--	--	--	--

7.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Wskazać oskarżonego	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności.
R. S. (1)	2	1	Zgodnie z dyspozycją art. 316 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego weksla in blanco z

		<p>dnia 28 września 2017 roku, przechowywanego w depozycie sądowym Sądu Rejonowego w C.. Przepis art. 316 § 1 k.k. określa odrębną podstawę prawną orzeczenia przypadku sfalszowanych pieniędzy, środków płatniczych, papierów wartościowych, znaków wartościowych oraz narzędzi pomiarowych, przedmiotów pochodzących z czynów z tego rozdziału k.k. oraz przedmiotów służących do popełnienia tych przestępstw. Przepadek ten jest obligatoryjny i ma poszerzony charakter, gdyż obejmuje również rzeczy niebędące własnością sprawcy. Zatem, podstawą prawną przypadku podrobionego weksla jest art. 316 § 1 k.k. jako przepis szczególny, a nie art. 44 § 1 k.k., który wyraża normę ogólną.</p>
<p>7.6. Omówienie innych zagadnień</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>		

takiej instytucji przez stronę.			
7.7.Koszty procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności.	
R. S. (1)	3, 4	<p>Wobec złożenia odpowiedniego wniosku przez obrońcę z urzędu oskarżonego – adw. A. Ł., która reprezentowała R. S. (1) w toku postępowania sądowego Sąd zasądził od Skarbu Państwa na jej rzecz należności tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu na podstawie przepisów wskazanych w pkt 3 części rozstrzygającej wyroku w wysokości brutto 738,00 zł.</p> <p>Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art 627 k.p.k. oraz art. 1, art 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu, tj. w kwocie 401,92 zł, (na którą składają się koszty postępowania przygotowawczego, a także sądowego, za wyjątkiem kosztów obrony z urzędu, którymi obciążono Skarb Państwa z uwagi na sytuację materialną oskarżonego i obligatoryjny charakter obrony, który skutkował wyznaczeniem obrońcy z</p>	

	urzędu – zarzut zbrodni) oraz wymierzono mu opłatę w kwocie 300,00 zł.
7.Podpis	
Poznań, dnia 20 lutego 2022r. Sędzia Dorota Biernikowicz	